

Rozkoš

Ze sborníku “Poděbradsko” III/2 z roku 1906 se dozvídáme, že Rozkoš je vesnička, rozložená západně od Kostomlat. Osadou běží silnice ke Stratovu a Lysé a protéká jí rameno Vlkavského potoka, který lid jmenuje Přívořický, a na něm stojí mlýn. Mlýn “Rozkoš” bývala původně chatrná dřevěná stavba, postupně několikrát přestavovaná. Zajímavé je, že v soupise z roku 1787 není ještě o Rozkoši zmínky. Teprve roku 1835 uvádí se na panství Lysé: mlýn Rozkoš s 15 jinými čísly a 93 obyvateli.

Ovšem podle pověsti **býval hrad Mydlovar spojen lesní cestou s Rozkoší** a místo pro svou pěknou polohu dostalo svoje jméno.

V osadě byla v roce 1866 postavena zvonička. V roce 1888 byla přestavěna.

Z publikace Bohumila Tuzara “Truhlice pověstí a starých příběhů okresu Nymburk” vyjímáme následující zajímavosti o **Rozkoši**:

Libušina lázeň. V místech dnešní malé vesničky klapával odedávna panský vodní mlýn. Jeho kolo poháněly vody protékajícího potoka. Bývalo to místo malebné, neboť si je podle pověsti oblíbila bájná kněžna Libuše. Ta si zde snad měla nechat postavit i malebný letohrádek, v místech, kde dodnes stojí torzo budovy starého mlýna. Letohrádkem protékal zurčící potůček, který tvořil níže po proudu asi 2 m vysoký vodopádek. Pod ním bylo nevelké, ale hluboké jezírko. Čisté vody jezírka obklopovaly staré mohutné košaté duby. Místní lidé si vypravovali, že se právě do těchto chladivých vod choďovala koupat samotná kněžna Libuše se svými družkami. Docházela sem z nedalekého, mýty opředěného **hradu Mydlovaru**. Lidé dodnes proto tůňku, skrytou nedaleko silnice, nazývají **Libušinou lázní**. Podle pamětníku bylo tu kdysi dávno v zemi u potůčku nalezeno několik dlouhých starých dubových trámů.

Na Rozkoši. Podle pověsti v hlubokých lesích, kde dnes stojí osada Rozkoš, **přepadávaly** kdysi **služebnice kněžny Libuše z nedalekého hradu Mydlovaru, muže**, ubírající se v karavanách i osamoceně zdejší cestou, směřující k Lyskému hradu. Se zajatými muži se pak měly v **rozkoši** oddávat milostným hrátkám.